

Станете синца за книга,
Комуто ржка какъ стига,
Неще ли да ви е срамота,
Ако останете въ простата,
Я ученіето ви възлюбете,
Залягайте сега и учете,
Защо, съ наукѣ ся чулякъ умудрявѣ,
И съ мѣдрость ся напоявѣ,
Отъ сега вече неще да ся пита,
Кой какъвъ е и отъ дѣе,
Нъ ученія ще ся почита,
Че то знай какъ да живѣе,
Който е мѣдъръ и ученъ,
Дѣто да иди се е почтенъ,
Който е простакъ и дърваръ,
Той нигдѣ нѣма ихтибаръ,
Съ ученіе чулякъ царува,
А безъ наука и ученіе робува,
За туй ви млади дѣца,
Съ распалени сѣрца,
Учете сега на младость,
Да не ви е жално на старость,

Пѣснь къмъ Султана.

Когато издади фермана,
Въ неговитѣ си славни дни,
За черковнитѣ ни правдини,
Радостни братя бѣдете,
Султана благодарете,
Вѣрно ся Богу молете,
Боже поживи речете,
Султанъ Абдулъ Азиза,
Че той за нази смили са,
И много ни добро направи,